

Charles Dickens ET JULEEVENTYR

Jeg har i denne lille gyser
bestræbt mig for at mane den
ånd frem, som næppe skulle
kunne få læserne til at blive
utilfredse med sig selv, med
andre mennesker, med Julen
eller med mig.

Gid den må spøge elskværdigt i
Deres hjem, og ingen får lyst til
at mane den langt væk.

Charles Dickens
December 1843

AARHUS TEATER STORE SCENE

Charles Dickens

Af Jørgen Heiner

Ved midten af sin karriere, som en af Englands betydeligste og mest læste forfattere, udgav Charles Dickens sin fantasi over julen - *Et Juleeventyr* (1843).

Fortællingens budskab om pligten til at sprede glæde og fred, dens tro på solidaritet, social ansvarlighed og menneskelig forståelse var hele grundlaget for alt, hvad Dickens hidtil havde skrevet i romanerne *Pickwick-klubben* (1826), *Oliver Twist* (1838) og *Nicholas Nickleby* (1839). I *Et Juleeventyr* - der straks blev en af hans populæreste fortællinger - benyttede han lejligheden til at understrege sit sociale og idealistiske engagement og sit generøse og frie syn på livet, der trods en knugende opvækst ikke var blevet forkrøblet.

Charles Dickens blev født i 1812 i Landport ved kanalkysten - i dag en del af byen Portsmouth. Faderen, der var kontorist i marineministeriet, blev med sin familie i 1817 forflyttet til Chatham i grevskabet Kent. Der oplevede Dickens en række lykkelige og skelsættende år, som i erindringen, og på baggrund af senere oplevelser, altid stod som den gyldne tid. Det var en periode, der kom til at spille en meget væsentlig rolle i romanerne, især i deres lyse afsnit.

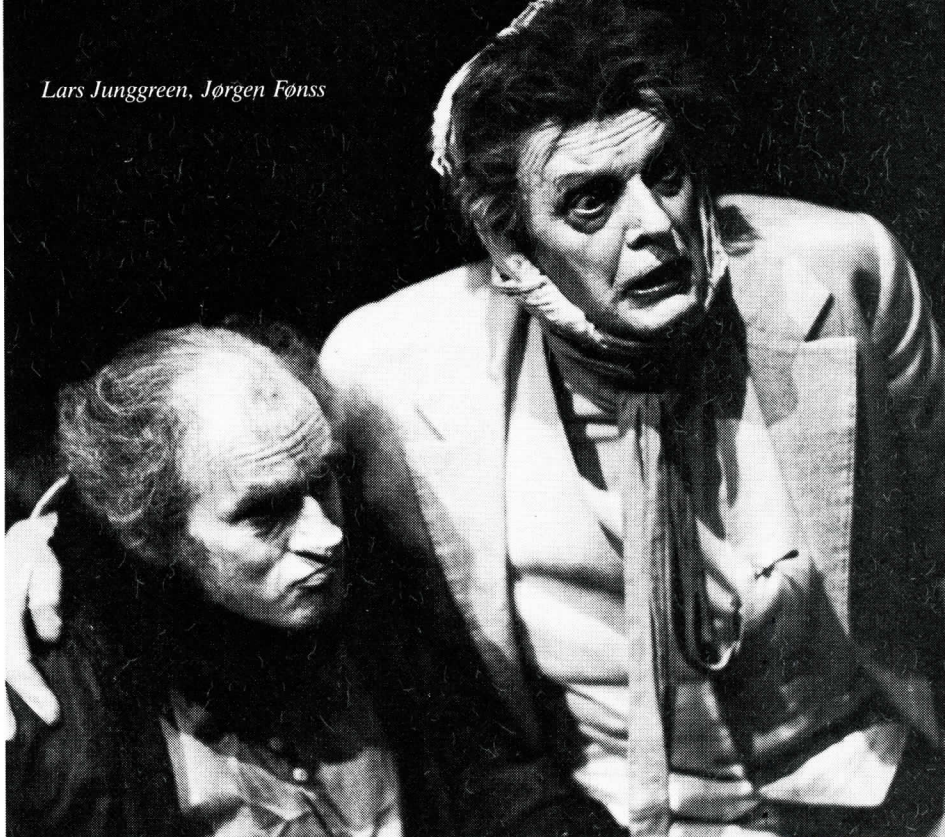
I Chatham følte han tryghed og glæde, der lærte han bøgerne at kende - *Tom Jones*, *Robinson Crusoe*, *Don Quixote*, Goldsmith og Smolletts fortællinger og *1001-nats Eventyr*, og han stiftede meget tidligt bekendtskab med teatret. Dette møde udviklede sig til en brændende begejstring, han aldrig slap.

Ulykkerne begyndte, da faderen blev forflyttet til London i 1823. Dårlig økonomi, manglende formue og stor gæld skabte efterhånden så elendige forhold for familien, at Dickens ikke blev sendt i skole, men på fabrik, og faderen endte i gældsfængsel sammen med sin kone og børn.

Oplevelsen på blanksværtefabrikken, fortvivlelsen og følelsen af at være ladt i stikken glemte Dickens aldrig, og den vender ofte tilbage i de indignerede beskrivelser af forladte børn, der udnyttes som billig arbejdskraft. Først mange år senere kunne

Fortsættes næste side

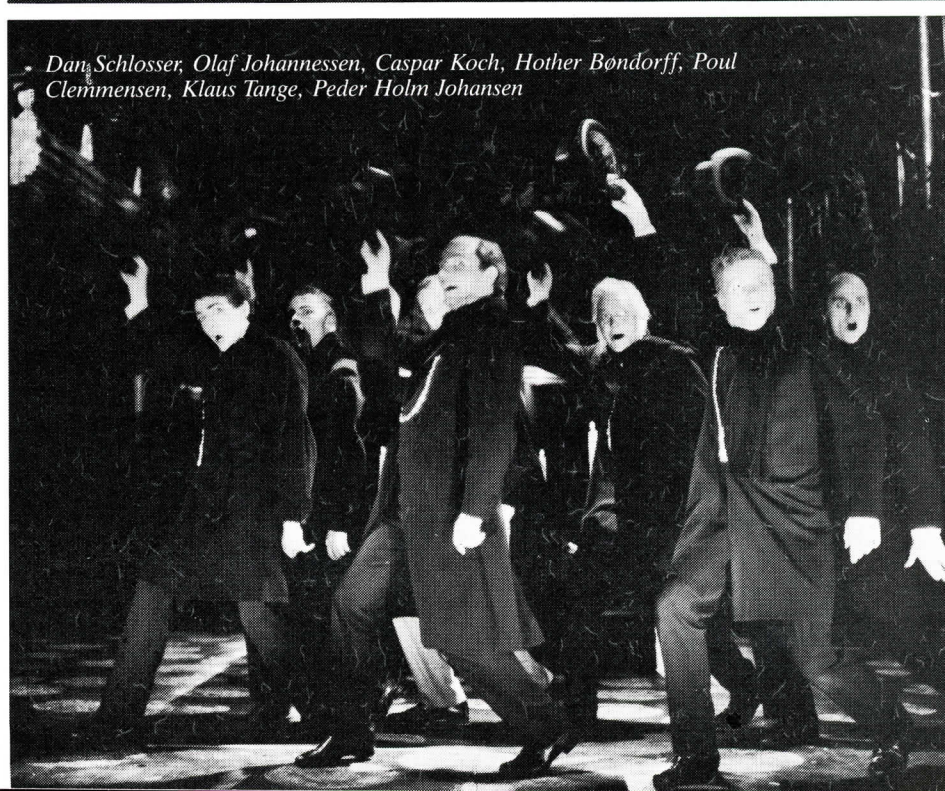
Lars Junggreen, Jørgen Fønss

I forgrunden Poul Clemmensen, Edith Thrane

Dan Schlosser, Olaf Johannessen, Caspar Koch, Hother Bøndorff, Poul Clemmensen, Klaus Tange, Peder Holm Johansen

Jette Sievertsen,
Poul Clemmensen,
Mette Munk Plum

Lars Junggreen,
Flemming Larsen

(Fortsat fra forrige side)

Dickens overhovedet fortælle om denne periode i sit liv.

En mindre arv skaffede imidlertid familien ud af gældsfængslet, og Dickens blev - trods moderens protest - fjernet fra fabrikken og atter sat i skole.

At de ændrede forhold skyldtes tilfældighedernes spil understregede for Dickens kun oplevelsen af, at han lige så godt kunne være blevet en af de sociale tabere, der ender som mordere og tyve i hans bøger.

Som femten-årig blev Dickens ansat på et advokatkontor i City, og efter at have lært sig stenografi i fritiden fik han arbejde som reporter og parlamentsreferent ved en avis.

En tid overvejede han alvorligt at gå til scenen, han tog undervisning hos en skuespiller, trænede energisk og lærte en mængde roller udenad. Men atter en tilfældighed ændrede hans situation - denne gang en forkølelse, der hindrede ham i at aflægge prøve på teatret i Covent Garden.

I 1833 opdagede Dickens, at hans skrivende talent lå i udformningen af »skitser« - korte beskrivelser af London-livet, og i december tryktes hans første arbejde - snart efterfulgt af nye

bidrag til forskellige magasiner.

1836 blev et skelsættende år for Dickens. Skitserne, der fandt stort behag hos læserne, udkom anonymt under titlen *Sketches of Boz* - der hermed blev hans første bog. Samme år giftede han sig med sin bladredaktørs datter, Catherine Hogarth - et ægteskab der endte med separation og offentlig skandale godt tyve år senere. Samtidig resulterede en forlagshenvendelse i offentliggørelsen af *Pickwick-klubben* som feuilleton - en udgivelsespraksis Dickens fulgte gennem

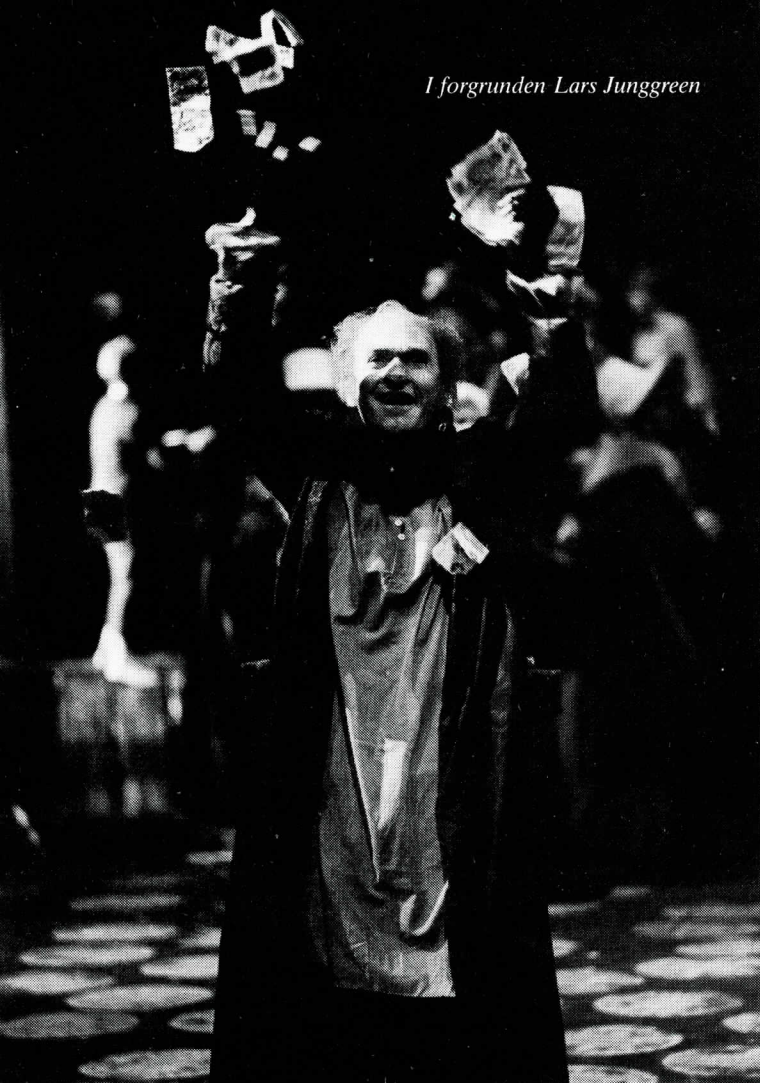
hele sit forfatterskab. På denne måde blev han straks læst og vandt hurtig en eksplosiv udbredelse til alle grupper i samfundet. Formen stimulerede hans fantasi og rastløse energi.

Pickwick-klubbens improviserede og løst sammenbyggede stil blev en stor succes, den overvældende popularitet holdt sig resten af livet. Dickens kunne nu helt koncentrere sig om sit forfatterskab.

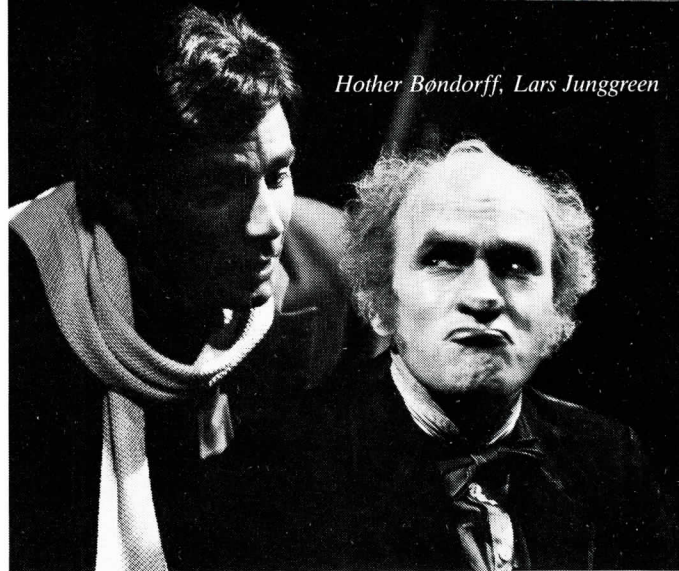
Endnu før de sidste kapitler af *Pickwick-klubben* var udsendt, påbegyndte Dickens offentliggørelsen af *Oliver Twist*, der med sin mørke og dystre tone stod i skarp kontrast til denne. Den bidende satire over samtidens fattiglove og sociale elendighed blev Dickens' første af mange udfald mod offentlig misbrug - en fordømmelse han fortsatte og intensiverede i de næste romaner og i engagerede avisartikler. Skolevæsenet, børnemishandling og forfølgelse kom under kritisk lup i *Nicholas Nickleby* og i *Den gamle Rarrietetsbutik* (Nelly og hendes Bedstefader).

Da Dickens havde fuldført endnu en roman, *Barnaby Rudge*, bestemte han sig for et pusterum og rejste til Amerika, for ved selvsyn at lære det demokratiske Amerika at kende.

Opholdet startede med en overvæl-

I forgrunden Lars Junggreen

Hother Bøndorff, Lars Junggreen

Lars Junggreen, Lizzi Lykke

dende hyldest og begejstring, men endte som en stor skuffelse for radikaleren Dickens, der havde forestillet sig et mere gennemført demokrati med lige valget og større social lighed for alle, end tilfældet var i England. Den højt priste amerikanske frihed var efter hans oplevelser, først og fremmest friheden til at tjene penge, uanset midlernes hensynsløshed.

1840'erne forløb ikke så hektisk som tidligere, skrivetempoet var nedsat, og i lange perioder var han på rejse i Italien, Frankrig og Schweiz. Desuden var Dickens i de år ivrigt beskæftiget med socialt og filantropisk arbejde, og brugte tillige meget tid på amatørteater som iscenesætter og skuespiller. Alligevel skabte han i dette ti-år to af sine betydeligste og dybeste værker - *Dombey & Son* og *David Copperfield*, hvoraf den sidste er delvis selvbiografisk.

I 1856 flyttede Dickens tilbage til sin barndomsegn i Kent - hvor han købte sit »drømmehus fra den gyldne tid«. Det var der, H. C. Andersen besøgte ham i sommeren 1857 - ti år efter deres første møde. Det var ligeledes i den sommer, at Dickens indledte sine meget berømmede, offentlige fremførelser af egne værker - en personlig fremtræden over for et stort publi-

kum, der yderligere øgede hans popularitet.

Den ægteskabelige krise og opløsningen af familien fandt sted i 1858, da Dickens forelskede sig i en purung skuespillerinde. Forbindelsen blev ganske vist hemmeligholdt for offentligheden, men den skabte i de følgende år mange vanskeligheder, samtidig

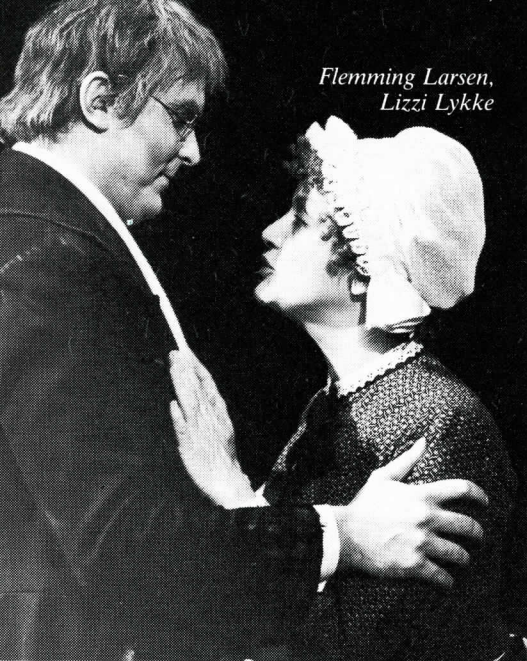
med at de anstrengende oplæsninger overalt i England, på fastlandet og i Amerika hurtigt ældede ham.

I 1860'erne stod Dickens som en af verdens mest celebre og yndede forfattere, og fra disse år stammer *Fortællingen om To Byer* og romanerne *Store Forventninger* og *Vor Fælles Ven*. I marts 1870 gav Dickens sin sidste offentlige oplæsning i London og blev - efter at han i mange år ikke var velset af de herskende klasser - modtaget i audiens hos dronning Victoria.

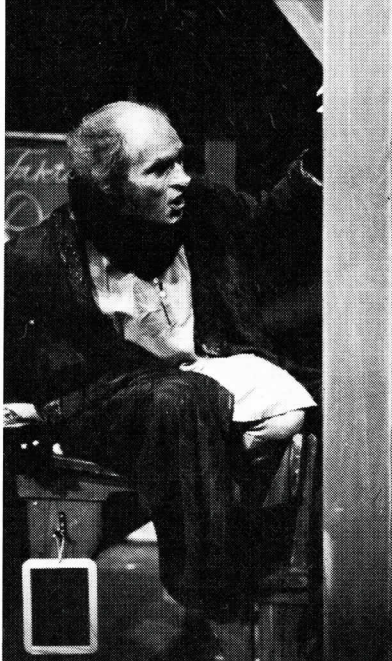
I april begyndte udgivelsen af hans sidste roman *Edwin Droods Hemmelighed*, der forblev ufuldendt, da han i juni døde efter et slagtilfælde. Mod sit ønske blev Dickens bisat i Westminster Abbey under stor deltagelse af de kredse i det engelske samfund, han altid havde været i opposition til.

Hans sociale og politiske kritik byggede først og fremmest på følelse, erfaring og iagttagelse af de herskende samfundsforhold og dets repræsentanter. Hans engagement for de svagtstillede var med til at bane vejen for praktiske samfundsreformer i England.

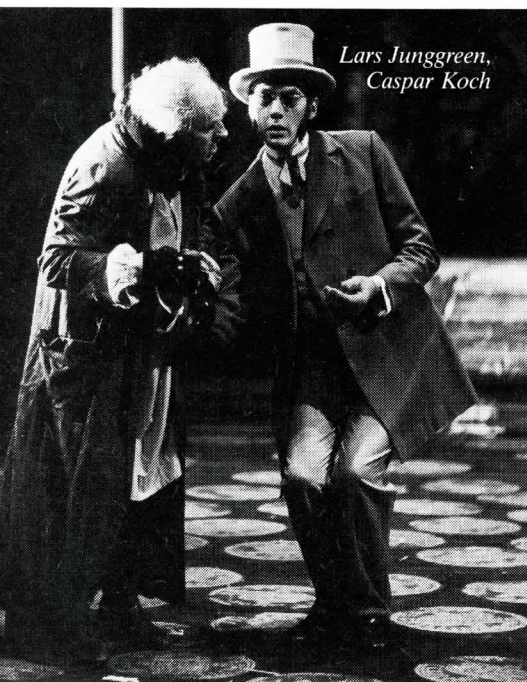
Med Dickens' død mistede England »det mest ødselt skabende talent . . . i dets litteratur siden Shakespeare«, skrev en af hans biografer.

Flemming Larsen,
Lizzi Lykke

Lars Junggreen,
Lizzi Lykke,
Klaus Tange

Lars Junggreen,
Caspar Koch

Dan Schlosser, Caspar Koch, Katrine Mørk, Peder Holm Johansen

Dickens miljø-beskrivelser

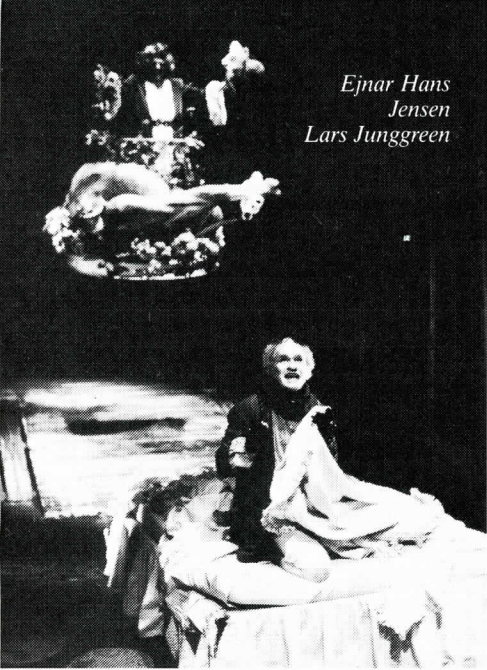
I Christian Ellings bog »Man læser Dickens« fra 1949 har forfatteren samlet et væld af eksempler på, hvordan Dickens fremstiller personers karakterer gennem beskrivelse af det miljø, der omgiver dem og specielt den måde de bor på. Han konstaterer, at miljø og individ næsten altid står i åbenlys overensstemmelse med hinanden. Og hvis der undtagelsesvis synes at være konflikt mellem personens etiske habitus og dets daglige omgivelser, stikker der altid noget under. Modsætningen bliver talende, ofte indirekte afslørende. Om Dickens beskrivelser af fattige mennesker skriver Elling: »Blandt de ædle indtager dydige fattigfolk og deres boliger en fremskudt plads. Beskrivelserne er særdeles va-

rierede i detaljer, men eet træk genfindes i samtlige skildringer af arbejdernes respektable stuer: Der er rent. Så såre vi konstaterer, at værelset er renset i krogene, har skurede gulve og vel afsæbede vinduer, kan vi stille beboernes moralske prognose, for han optræder: her er et bravt menneske.«

Og han beretter videre, at Dickens i øvrigt giver de fattiges stuer et præg af behag ved små nette arrangementer, der ikke koster penge, men vidner om beboernes stille uskyld og rørende skønhedstrang.

Ifølge Chr. Elling er Dickens helt sublim, når han fremstiller ægte skurkes boliger:

»De afmales altid i rent sort, thi her øves mørkets gerninger; de er altid

Ejnar Hans
Jensen
Lars Junggreen

Lars
Junggreen,
Betty
Glosted

Lars Junggreen

skidne, thi således er beboernes sjæl og hans hænder dækkede med smuds; og de er uforanderligt kolde. Præget af forfald i et gammelt hus behøver ikke at fremkalde mistillid til besiddere-rens sindelag ogandel, hvis ellers lejligheden var proper og passende opvarmet. Skulde dette ikke være tilfældet, da er hver knækket rude og hver fugtplet på loftet en skærpande omstændighed, der gør dommen inappellabel: Her bor en kæltrung.»

I sin beskrivelse af miljø er Dickens specielt optaget af tågen. Således skriver Elling:

»Dickens er tågens elsker. Intet formår som den at samle huse og mennesker i en ny syntese. Poeten formelig modellerer i det klamme fluidum. Grå figurer toner frem af grå bygnin-

ger, der går i eet med sejlene blyfarvede dunster. Vi oplever hele London dykket i tåge, kæmpende for livet. (...) . Røgen, der er Londons Ved-bend, øger den triste tone, omranke skilte og lygtepæle med flagrende sørgeguirlander og giver de snævre gyders huse en fedtet hinde af os, den elendighedens fernis, som også får mennesker til at glinse.

Skyggen er tågens broder og har et lignende kald som denne hos Dickens, omend mere begrænset virkefelt. Den stemmer figurer ind i et clairob-scur, der fortaber sig i mørke, redder sig i lys, skifter mellem kontrasterne. Mange Dickenske scener er som sortkunstblade. En enkelt slag-skygge kan pludselig omtyde et billede som et manende varsel - eller blot

et udråbstegn. (...) . Når tusmørket befrier de skygger, der har været fængslede hele dagen, flokkede de sig om sværme af genfærd, fortæller digteren. De står skulende omkring i krogene og truer bag halvt åbnede døre. De bemægtiger sig ubeboede sale og danser på gulve, vægge og lofter i beboede værelser. De omdanner alle ting, der findes i stuen, til fantastiske vrængbilleder, der forvandler ammen til en varulv, gynghesten til et uhyre, det forbavsede barn til en skikkelse, som det selv ikke kender - ja selv ildtangen ved kaminen til en skrævende kæmpe med korslagte arme. - Ligesom H. C. Andersen var Dickens dybt fortrolig med menneskets urolige dobbeltgænger og med de døde tings karikaturer.»

Dickens' bøger

1. udgave og første danske oversættelser:
 1833-35 Skitser (Sketches by Boz)
 1836-37 Pickwick Klubben (The Pickwick Papers) (dansk overs. 1840)
 1837-38 Oliver Twist (dansk overs. 1840)
 1838-39 Nicholas Nickleby (dansk overs. 1839-41)
 1840-41 Nelly og hendes Bedstefader (The Old Curiosity Shop)
 1841 Barnaby Rudge (dansk overs. 1845)
 1842 American Notes
 1843-44 Martin Chuzzlewit
 1843 Et Juleeventyr (A Christmas Carol) (dansk overs. 1852-53)
 1844 Klokkerne (The Chimes)
 1845 Fårekillingen ved Arnen (The Cricket on the Hearth)
 1846 Pictures from Italy
 1846-48 Dombey & Son (dansk overs. 1847)
 1848 Manden og Spøgelset (The haunted Man) (dansk overs. 1852-53)
 1849-50 David Copperfield (dansk overs. 1849-50)
 1852-53 Bleak House
 1. Samling Fortællinger på dansk 1852-53 (bd. 1-3)
 1854 Strenge Tider (Hard Times)
 1855-57 Lille Dorrit (Little Dorrit)
 1. Samlede danske udgave v. L. Moltke, 1852-59 (bd. 1-24)
 1859 To Byer (A Tale of Two Cities) (dansk overs. 1859)
 1860 The Uncommercial Traveller
 1860-61 Store Forventninger (Great Expectations) (dansk overs. 1861)
 1864-65 Vor Fælles Ven (Our Mutual Friend) (dansk overs. 1864-65)
 1870 Edwin Droods Hemmelighed (The Mystery of Edwin Drood)
 2. Samlede danske udgave v. L. Moltke, 1919 (bd. 1-29)

Danske førsteopførelser

Dickens skrev nogle få skuespil i den tidlige del af sit forfatterskab, men til gengæld blev hans romaner straks dramatiseret og kom til opførelse overalt i England og Amerika.

I Danmark blev romanerne hurtigt oversat - enkelte blev trykt som feuilleton, således som de oprindeligt var tænkt, men på teatrene gik det langsommere, hvilket kan ses af listen over danske førsteopførelser -

- 1862 Landligt Koketteri (Det Kgl. Teater)
 1869 Afgrunden (No Thoroughfare) (Folketeatret)
 1888 Davis Copperfield (Folketeatret) - Aarhus Teater 1926/27
 1889 Hr. Pickwick (Folketeatret)
 1903 To Byer (Casino) - Aarhus Teater 1907/08
 1906 Oliver Twist (Frederiksbergs Morskabsteater og Aarhus Teater)
 1908 Lille Dorrit (Det Ny Teater)
 1923 Fårekillingen ved Arnen (Dagmar-teatret)
 1951 Julerejsen (Et Juleeventyr) (Aalborg Teater) Aarhus Teater 1959/60
 1959 Store Forventninger (Radioteatret)
 1963 Strenge Tider (Radioteatret)
 JH

Den engelske jul og Dickens

Af Jørgen Heiner

På mange måder adskiller den engelske jul sig fra vor danske, hvis mest karakteristiske kendetegn er grangrenen, hvor englændernes er kristtjørnen.

Op mod jul pyntes det engelske hjem med kristtjørn og kæder af broget papir. På fordøren sættes en krans, ligeledes af kristtjørn, smykket med røde bånd. Og i stuen ophænges misteltenen - som man, traditionen tro, endelig må huske at kysses under.

Juleforberedelserne i det engelske køkken er lige så omfattende som i det danske, men menuen er forskellig. Der fremstilles postejer (mincepies), julekager (Christmas cake) og den berømte julebudding (Christmas pudding).

I dagene lige op til jul går børn og unge rundt fra hus til hus i grupper og synger julesange. Herfra stammer den engelske titel på Dickens' *Et Juleeventyr: A Christmas carol*.

Den 24. december hænges der strømper op ved kaminen eller ved sengen, for at julemanden (Santa Claus) skal fylde dem med små gaver. Juleaften er imidlertid ikke den store festaften, som vi kender. Den indtræffer først dagen efter - 1. juledag.

Om eftermiddagen, den 25. december, spises julemiddagen, der består af fyldt eller farseret kalkun eller gås, efterfulgt af postejer og Christmas pudding - pyntet med kristtjørn.

Derefter tændes juletræet, og endelig uddeles gaverne.

2. Juledag - kaldet Boxing Day - er den store forlystelsesdag, og der udfoldes en energi og opfindsomhed med alle slags lege og påfund - lotteri,

oplæsning og sang, pantelege og gemmelege. I Holbergs komedie *Julestuen* finder man et festligt eksempel på mange af de julelege som stadig findes i England, og som giver frit spil for al slags morskab, løjer og gale streger.

Nytårsaften fejrer englænderne på mange måder som danskerne, men den 5. januar (Twelfth Night) tændes juletræet for sidste gang, og den 6. januar tages pynten ned - julen er forbi. Da Dickens fra 1843, årligt, begyndte at udsende sine julefortællinger eller julekvad, var han en væsentlig årsag til den opblomstring og fornyelse af den engelske jul, som netop fandt sted i de år.

Ved dronning Victorias bryllup med prins Albert i 1840 bragte brudgommen juletræet med sig fra Tyskland, og langsomt begyndte denne skik at brede sig i befolkningen. En af Dickens' samtidige beretter således:

Det var ved hjemkomsten fra Amerika, at Dickens hengav sig til den overdådige dyrkelse af julen og den traditionelle munterhed, som det virkeligt lykkedes ham at indpode nationen.

Men midt i denne Dickenske munterhed lå der, først og fremmest, en dyb alvor og respekt for det gamle julebudskab om fred på jorden - et ønske om at julen måtte bringe glæde, frihed, menneskelig omtanke og ansvarlighed frem til alle. Netop julens samhørighed med andre rummede for Dickens den symbolske styrke og fest, der skulle forandre menneskene og gøre dem åbne og ansvarlige. Hans tro på menneskets evne og kraft til at forandre verden findes klart udtrykt i *Et Juleeventyr*.

Fortællingen blev, ved udgivelsen få dage før julen 1843, en umådelig succes, og julen igennem strømmede det ind med takkebreve til forfatteren. En skotsk kritiker skrev bl.a.:

De kan være overbevist om, at De ved denne lille bog har gjort mere godt, fostret flere venlige følelser og fremkaldt flere velgørende handlinger, end der kan henføres til alle kristenhedens prædike- og skriftestole.

De følgende år udsendte Dickens hver jul en fortælling, der blev imødet med stor spænding og forventning, ikke blot af englænderne, men af det store publikum han havde overalt i verden.

Klaus Tange, Lars Junggreen, Annika Johannessen, Lizzi Lykke

Orkester:

SVEND MEULENGRACHT

fløjter, slagtøj

DORTHE GADE

klarinet, basklarinet

ANTON BIEHE/

MOGENS SVANE

fagot, slagtøj

KNUD ERIK NØRGAARD

trompet, flygelhorn, slagtøj

BJØRN PETERSEN

bas, elbas, elguitar, synthesizer,
slagtøj, percussion

PETER BECK

klaver, synthesizer

Instruktørass.: Hans-Olof Tani

Regi: Jan Bach, Joe Otterstrøm

Suffli: Anette Walsøe

Repetitør: Søren Hansen

Lysass.: Lise Lauridsen, Peder Jacobsen

Lydass.: Kurt Bøje, Kim Engelbrecht

Belysningsmester: Niels Emil Larsen

Tonemester: Jens Ravn

Scenemester: Kai Johansen

Malersal: Jens Anker Olsen

Skræddersal: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi

Frisør: Joan Gylling

Rekvisitører: Viggo Bay, Steen Jonassen

Overregissør: Steen Boutrup

Teknisk chef: Jørn Walsøe

Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

Foto fra afsluttende prøver: Rolf Linder

Plakat: Kaj Flummer

Tegneserie: Hans Oldau Krull

Programredaktion: Magnus Brandstrup,
Jørgen Heiner

Tryk: Kannike Tryk A/S, Århus

Repertoire 6. november 1987

Opføres frem til 31. december 1987

Aarhus Teater Store Scene

Bearbejdelsen

Med bearbejdelsen af Charles Dickens fortælling »Et Juleeventyr« har det været bestræbelsen at indfange ånden i forfatterens universelle julegyser, således at den kunne fremstå som det eventyr, den nu engang er. Men i teatrets sammenhæng fortalt af samtlige personer fra en scene - for et dansk publikum i 1986 - men stadig som en gammel historie.

Bearbejdelsen er tro mod historien, samtidig med at der er hentet brudstykker til skole scenen fra Dickens »Streng Tider«, og der er skelet til Dickens samtidige og bekendte H. C. Andersen.

ET JULEEVENTYR

Efter fortælling af Charles Dickens

Isenesættelse:
EYUN JOHANNESSEN

Scenografi:
STEEN LOCK-HANSEN

Komponist:
FUZZY

Koreografi:
CHRIS BLACKWELL

Kostumier:
CAROL LAWRENCE

Lysdesign:
BENNY RUNITZ

Lyddesign:
JENS RAVN og FUZZY

Kapelmester:
PETER BECK

Idé: EYUN JOHANNESSEN i samarbejde med JESPER NIELSEN. Tekst: JESPER NIELSEN. Sangtekster: RUTH LANGE

MEDVIRKENDE:

LARS JUNGGREEN i rollen som Ebenezer Scrooge

og i de øvrige roller ses (i alfabetisk rækkefølge):

KAREN-LIS AHRENKIEL Isabella (den ældre)
Mrs. Emma Hawk
HOTHER BØNDORFF Fred (Scrooges nevø)
Gøgler
POUL CLEMMENSEN Christopher (Isabellas mand)
Mr. Fezziwig
Mr. Harold Smith
ERLING DALSBORG Vægteren
FLEMMING FIOL Roger (spillemand)
JØRGEN FØNSS Jacob Marleys genfærd
Oberst Percival Knox
BETTY GLOSTED Fan (Ebenzers søster)
Den fremtidige juls ånd
Mrs. Margaret Basham
TRULLE JANSBERG Betty (tiggerpige)
Michael (kostskoledreng)
Caroline (Ann's søster)
EJNAR HANS JENSEN Slagter
Den nutidige juls ånd
ANNIKA JOHANNESSEN ... Kate
Isabella (som ung)
Clair Basham
Gøgler
OLAF JOHANNESSEN John Wilkins
Dick Wilkins (som ung)
Adrian (kostskoledreng)
Gøgler
PEDER HOLM JOHANSEN . Mr. Topper
Vincent (kostskoledreng)
Mr. Sack (ansat hos Fezziwig)
CASPAR KOCH Dick Wilkins (den ældre)
Skolemester
Mr. Charles Hawk
FLEMMING LARSEN Bob Cratchit
Herman (ansat hos Fezziwig)

LIZZI LYKKE Fattig kunde
Den forgangne juls ånd
Mrs. Cratchit
RUTH MAISIE Urtekræmmer
Mrs. Maureen Smith
KATRINE MØRK Brian (tiggerdreng)
William (kostskoledreng)
Judy (Ann's søster)
Gøgler
METTE MUNK PLUM Louisa Fezziwig
Ann (Freds kone)
TRINE RUNGE Den tykke mands kone
Simon (kostskoledreng)
Martha Cratchit (Bobs kone)
DAN SCHLOSSER Frank (tiggerbandeleder)
Ralph (kostskoledreng)
Harry (ansat hos Fezziwig)
Gøgler
JETTE SIEVERTSEN Bill (kostskoledreng)
Sandra Fezziwig
Liza (Ann's søster)
Gøgler
KLAUS TANGE Den tykke mand
Ebenezer Scrooge (som ung)
Mr. Basham
EDITH THRANE Mrs. Fezziwig
Miss Doyle (døv ældre dame)

Statister:

THOMAS EVALDSEN, HELMUTH HINDBAK

Børnestatister:

METTE JENSEN, NICOLINA JOHANNESSEN, FRANK
RADICH JOHANSEN, TOR RUNE KRISTENSEN, TUE
WÅBEN LAUTRUP, NICOLAS ALEXANDER MOSICH,
CHRISTEL NØRNBORG, NES HALLUNDBÆK
SCHLESINGER, MALIN TANI, LOUISE WALDØE.

Forestillingens varighed ca. 2 tim. 30 min. incl. pause